

АГЕНЦИЈА ЗА ЛИЦЕНЦИРАЊЕ СТЕЧАЈНИХ УПРАВНИКА  
11000 БЕОГРАД  
Директор г-дин Драгиша Петровић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
АГЕНЦИЈА ЗА ЛИЦЕНЦИРАЊЕ СТЕЧАЈНИХ УПРАВНИКА

ПРИМЉЕНО: 08.11.2021

Орг. јзд.	Број	Прилог	Вредност

БЕОГРАД

Предмет: Друга ДОПУНА Приговора на Извештај супервизора Драгане Кујунџић  
VI – 26-978/2021/9 од 15.09.2021.

Поштовани,

У вези приговопра на Извештај супервизора Драгане Кујунџић VI – 26-978/2021/9 од 15.09.2021. указујемо да смо иницирали код стечајног судије Привредног суда у Новом Саду у предмету Ст. 9/2010 поступак контроле и утврђивања одговорности за уновчење стечајне масе супротно Закону о стечајном поступку. Раније смо Вас обавестили о донетим одлука Привредног апелационог суда по том питању.

Сада указујемо да је стечајни управник Никола Павловић, изјашњавајући се на предлог стечајног повериоца Илије Девића за утврђивање његове одговорности, дана 05.11.2021. доставио стечајном судији и стечајном већу Обавештење о спроведеној контроли рада стечајног управника од стране Агенције за лиценцирање стечајних управника.

Доказ: Обавештење од 05.11.2021.

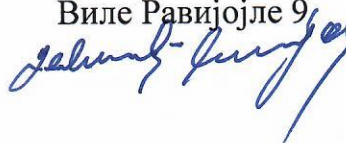
Указујемо да се Извештај супервизора Драгане Кујунџић VI – 26-978/2021/9 од 15.09.2021. заснива на ставу да контролу рада стечајног управника Николе Павловића у поступку продаје стечајне имовине врши првенствено суд (стечајни судија и стечајно веће), што је довело до закључка, који се оспорава, да се АЛСУ неће мешати у ову контролу. Стечајни управник се користи овим ставом АЛСУ па доставом наведеног Извештаја супервизора Драгане Кујунџић VI – 26-978/2021/9 од 15.09.2021. жели да докаже да је већ спроведена контрола његовог рада и да стечајни судија и стечајно веће немају потребу да га контролишу.

На тај начин стечајни управник Никола Павловић постиже да га његов рад, посебно у делу уновчења стечајне масе, не контролише ни АЛСУ, ни суд, што је недопустиво.

Због наведеног, предлажем да усвојите раније изјављени приговор.

Београд, 08.11.2021.

Илија Девић из Београда,  
Виле Равијојле 9



ATP Vojvodina a.d. - u stečaju  
Novi Sad, Put Novosadskog partizanskog odreda 1a  
PIB: 105910028  
Stečaj broj: 9/2010  
Mat. br: 08041750  
Kontakt tel: 063/500-516  
065/203-8331

<b>ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ</b>	
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рно 1350	
Примерака 1 прилогат DDС	
ПРИМЉЕНО 05. 11. 2021	
Таксирано са _____ дин. Без таксе	
Мањак таксе од _____ динара	
Број _____ 201 _____	Потписе fuf
Време: _____	

Privredni sud u Novom Sadu

Novi Sad, ul. Sutjeska br. 3

n/r g. Vladislava Kurteka postupajućeg sudije  
n/r gđe. Slobodanke Komšić predsednika Veća

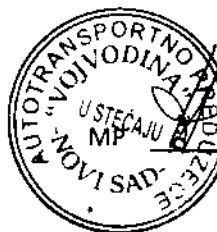
**Predmet:** Obaveštenje o sprovedenoj kontroli rada Stečajnog  
upravnika od strane Agencije za licenciranje stečajnih upravnika

Poštovani,

U prilogu Vam, radi informisanja, dostavljamo Izveštaj o izvršenom ispitivanju rada Stečajnog upravnika ATP Vojvodina a.d. Novi sad - u stečaju br. VI 26-978/2021-9 od 15.09.2021. godine, po pritužbi bivšeg većinskog vlasnika g. Ilije Devića od 16.07.2021. godine. Izveštajem je konstatovano da ne postoje nepravilnosti u radu stečajnog upravnika Nikole Pavlovića, te da je navedena pritužba neosnovana.

S poštovanjem,

U Novom Sadu, dana 05.11.2021. godine,



Stečajni upravnik

Nikola Pavlović



Република Србија  
АГЕНЦИЈА ЗА ЛИЦЕНЦИРАЊЕ  
СТЕЧАЈНИХ УПРАВНИКА

VI број: 26-978/2021-9  
Датум: 15. септембар 2021. године  
БЕОГРАД

ИЗВЕШТАЈ  
О  
ИЗВРШЕНОМ ИСПИТИВАЊУ РАДА СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА

Агенцији за лиценцирање стечајних управника – Центар за надзор и развој професије (у даљем тексту: Агенција) достављена је дана 16. јула 2021. године притужба од стране Илије Девића из Београда, ул. Виле Равијојле бр. 9 (у даљем тексту: притужилац) на рад стечајног управника Николе Павловића из Новог Сада, лиценца број 155-1729, именованог у предмету стечајног дужника АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада, који се води пред Привредним судом у Новом Саду под посл. бр. Ст-9/10.

Подносилац у притужби, поред осталог, у битном је навео следеће:

Дана 14. јула 2021. године притужиоцу је достављен мејл од стране Агенције којим обавештен да је 21. априла 2021. године извршен редован надзор над радом стечајног управника Николе Павловића и да је извршен увид у расположиву документацију путем метода случајног одабира између осталог и у контролисаном предмету стечајног дужника АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада и да нису утврђене неправилности. Притужилац је истакао да је у мејлу наведено и да супервизор Агенције по службеној дужности обавља континуирани надзор над радом овог стечајног управника у свим предметима у којима је именован у складу са релевантним законским и подзаконским актима, те да ће то и убудуће чинити.

Такође је притужилац навео и да он као највећи акционар и стечајни поверилац АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада, као човек веровао да ће Град Нови Сад након издавања грађевинске и употребне дозволе омогућити функционисање новоизграђене аутобуске станице и сервисног центра, као и да ће поштовати уговор и Генерални план града Новог Сада до 2021. године који је предвиђао изградњу аутобуске станице на локацији АТП Војводина АД из Новог Сада, као јемац који је гарантовао пословним банкама да ће АТП Војводина АД Новог Сада након почетка рада новоизграђене аутобуске станице и сервисног центра, има посебан интерес да се стечајни поступак над АТП Војводина АД из Новог Сада спроводи у складу са законом и подзаконским прописима. Након проглашења банкротства над АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада 21. јануара 2020. године стечајни управник је предузео радње у циљу уновчења стечајне имовине, урадио је процену вредности, обавестио одбор поверилаца и огласио неколико пута продају. Притужилац је истакао да је тај део супервизор вероватно контролисао и у том делу није нашао неправилности. Међутим, притужилац је истакао да није утврдио из извештаја супервизора да ли је предмет контроле била продаја имовинске целине бр. 2 и 3 по јавном огласу од 30. јануара 2020. године са јавним отварањем понуда 17. марта 2021. године, које је окончано закључењем уговора о купопродаји покретних и непокретних ствари 26. марта 2021. године. Такође, притужилац није утврдио да ли је предмет контроле била и продаја имовинске целине бр. 1 по јавном огласу објављеном 26. маја 2021. године, са отварањем понуда 30. јуна 2021. године и закључењем уговора о купопродаји покретних и непокретних ствари од 07. јула 2021. године. Ово је посебно

значајно јер се стечајни управник у јавној полемици у дневном листу Данас позвао на то да је супервизор Агенције утврдио да је продаја извршена у складу са законом и да нема утврђених неправилности, истакао је притужилац.

Притужилац је указао да је продају имовинских целина бр. 2 и 3 стечајни управник вршио на начин да је закључивао уговоре о продаји, који нису оверени и солемнизовани код јавног бележника, те да је предлагао стечајном судији да уместо тога доноси решења (решење Ст-9/10 од 01. и 6. априла 2021. године) којим је констатована продаја, наложено РГЗ Служби за катастар непокретности да упише купца као власника и да истовремено брише хипотеке и забележбе. Такође је притужилац истакао и да је уложио примедбе на такву продају због тога што је по Закону о стечајном поступку уновчење стечајне масе у искључивој надлежности стечајног управника. У том смислу, стечајни управник је био у обавези да уговор о продаји овери и солемнизује код јавног бележника. Могућност да стечајни судија доноси решење којим констатује продају и налаже РГЗ Служби за катастар непокретности уведена је тек у члану 133. став 13. Закона о стечају, што значи да је стечајни управник ретроактивно применио Закон о стечају, предлагајући стечајном судији да донесе предметна решења, истакао је притужилац. Притужилац сматра да је приликом продаје имовинске целине бр. 1 стечајни управник је делимично прихватио његове примедбе па је уговор о купопродаји покретних и непокретних ствари од 07. јула 2021. године оверно и солемнизовао код јавног бележника, али је истовремено предложио стечајном судији доношење решења (које је судија донео дана 09. јула 2021. године под броје Ст-9/10) којим се констатује да је извршена продаја и налаже РГЗ Служба за катастар непокретности да изврши брисање хипотеке и забележби из листа непокретности. На тај начин је стечајни управник Никола Павловић истовремено на продају имовинске целине 1 применио Закон о стечајном поступку (овера и солемнизација уговора о продаји од 07. јула 2021. године) и члан 133. став 13. Закона о стечају (предлажући судији да донесе наведено решење), сматра притужилац. Стечајни управник Никола Павловић се позивао да је при свакој продаји имовинске целине примењивао и Правилник о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом („Сл. гласник РС“ број 43/05) и то у делу Националног стандарда бр. 5. Међутим, притужилац сматра да уколико се изврши контрола може се утврдити да је тачком 60. Националног стандарда бр. 5. одређено да када је предмет продаје непокретна имовина, исплатом купопродајне цене купац стиче право да се укњижи као власник у одговарајуће јавне књиге (што значи да се ово право стиче по самом закону и да нема места да стечајни судија доноси описана решења), што је и према члану 111. став 11. Закона о стечајном поступку који одређује да када купац исплати цену на купца се преноси имовина без терета. Према томе, приликом продаје имовинске целине бр. 2 и 3 стечајни управник није правилно применио ни члан 111. став 11. Закона о стечајном поступку, ни тачку 60. Националног стандарда бр. 5, истакао је притужилац. Слично је и било и приликом продаје имовинске целине 1, када је стечајни управник предложио стечајном судији да донесе решење којим се констатује продаја и налаже брисање хипотеке и забележби из катастра непокретности, сматра притужилац.

Такође је притужилац истакао и да у све три продаје (имовинска целина 1, 2 и 3) стечајни управник је тражио да му стечајни судија одобри ~~п~~амирење ~~е~~нормно високих трошкова продаје, без спецификације о којим трошковима се ради. Због тога се не може видети да ли су сви тражени трошкови у функцији продаје стечајне имовине.

Притужилац је истакао и да су неправилности постојале и приликом оглашавања продаје, посебно имовинске целине 1 када је стечајни управник супротно обавези из тачке 47. Националног стандарда бр. 5. пропустио да наведе да аутобуска станица није функционална целина, односно да због противљења Града Новог Сада да регулише

међумесни и међународни аутобуски саобраћај на начин да омогући обављање делатности међумесног и међународног аутобуског саобраћаја са новоизграђене аутобуске станице, објекат који се нуди на продају под називом „аутобуска станица“ не може да врши функцију аутобуске станице.

Притужилац сматра да Агенција има овлашћења према тачки 58. Националног стандарда бр. 5. да од стечајног управника захтева достављање копије целокупне документације за продају стечајне имовине, те предлагемо да на тај начин Агенција и поступи и да изврши ванредну контролу рада стечајног управника Николе Павловића. Тек након детаљне контроле створиће се услови да се Агенција изјасни да ли има или нема неправилности у раду стечајног управника. У супротном, сматра притужилац, остаће утисак, пре свега на основу јавног обраћања стечајног управника Николе Павловића да је злоупотребио Агенцију ради прикривања неправилности у свом раду.

Притужилац је позвао Агенцију да у складу са законом покрене и изврши ванредну контролу рада стечајног управника Николе Павловића, те да га обавести да ли ће извршити контролу, као и о резултатима контроле. Ово стога, јер према наводима притужиоца, ово је питање од интереса за јавност, будући да су поступци у вези АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада под мониторингом Европске комисије и да је приватизација предметног стечајног дужника оцењена од Савета за борбу против корупције (у време када је председник била Верица Бараћ) као једина приватизација у којој није оштећена држава већ инвеститор (Илија Девић).

Поступајући по позиву за уређење и допуну притужбе, као и уплату цене за издавање извештаја од 20. јула 2021. године, који је Агенција упутила притужиоцу, притужилац је дана 30. јула 2021. године извршио уплату у складу са Тарифом о ценама за послове из надлежности Агенције за лиценцирање стечајних управника, тарифни број 7 („Службени гласник РС“, бр. 46/13 и 25/18). Такође, истог дана притужилац је доставио и допуну притужбе у којој поред осталог, у битном навео следеће:

Притужба је поднета Агенцији за лиценцирање стечајних управника, против стечајног управника Николе Павловића из Новог Сада, број лиценце 155-1729, ради незаконитог и неправилног поступања именованог стечајног управника у стечајном предмету АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада, који се води пред Привредним судом у Новом Саду под бр. Ст-9/10.

Притужилац је истакао да се притужба подноси у вези примене члана 2. став 1. тач. 2) и 3) Правилника о начину обављања стручног надзора на радом лиценцираних стечајних управника, односно конкретно:

а) у вези радњи које је пријављени стечајни управник предузео у вези уновчења имовинских целина 1, 2 и 3 у току 2021. године у стечајном предмету АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада;

б) у погледу трошкова продаје које је пријављени стечајни управник приказао у својим извештајима у вези продаје имовинске целине 1, 2 и 3 у 2021. години, а није приказао структуру тих трошкова и на шта се они односе;

в) што стечајни управник није резервисао утужени износ од 35.405.915,76 динара увећано за законску затезну камату на износ од 22.403.267,00 динара почев од 10. јуна 2021. године, па до исплате, који је тужилац Анђелка Девић из Београда утужила против стечајног дужника АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада у парничном предмету 6П-1569/21 пред Привредним судом у Новом Саду, нити је пријављени стечајни управник у својим извештајима које предаје стечајном судији Владиславу Куртеку и Агенцији, навео да постоји могућност настанка такве обавезе за стечајног дужника.



Притужилац је истакао да је чланом 3. Правилника о начину обављања стручног надзора на радом лиценцираних стечајних управника одређено да је пријављени стечајни управник дужан да на захтев супервизора достави извештаје и другу документацију у складу са прописима којим се уређује стечај. Такође, све податке и исправе о уновчењу стечајне имовине стечајни управник по службеној дужности доставља Агенцији. Такође стечајни управник по службеној дужности доставља Агенцији периодичне извештаје о свом раду, као и о трошковима и обавезама стечајне масе, укључујући и о трошковима уновчења стечајне масе. Сходно наведеном, а имајући у виду и одредбу члана 9. став 3. Закона о општем управном поступку, који се сходно примењује у поступку контроле, Агенција је дужна да у поступку контроле стечајних управника по службеној дужности врши увид у податке о чињеницама у вези којих води службену евиденцију. Независно од наведеног, а у циљу бољег увида у неправилно и незаконито поступање пријављеног стечајног управника, притужилац је навео да ће дати детаљније образложење са доказима за сваки основ притужбе.

У вези уновчења имовине у предметном стечајном поступку, притужилац је истакао да је стечајни управник прво уновчио имовинске целине 2 и 3, а потом имовинску целину 1.

Такође је у допуни притужбе истакнуто да је уновчење имовинских целина 2 и 3 започето огласом који је објављен на сајту Агенције и у дневним новинама 26. маја 2021. године. Стечајни управник је дописом од 31. марта 2021. године обавестио суд, одбор поверилаца и Агенцију о извршеној продаји имовинске целине 2, уз доставу потписаног (али неоверењог и несолемнизованог) уговора о купопродаји од 26. марта 2021. године, закљученог са купцем имовинске целине 2, записника о продаји, одлуке о избору најповољнијег понуђача, записника о извршеној процени и извода са рачуна о извршеним плаћањима, навео је притужилац.

Притужилац је истакао да је стечајни управник поднеском од 31. марта 2021. године стечајном суду и разлучним повериоцима поднео захтев за верификацију обрачуна намирнења разлучних поверилаца и награде стечајног управника из продате имовинске целине 2. Трећим поднеском од 31. марта 2021. године упућеним стечајном суду, стечајни управник је предложио да суд донесе решење којим ће констатовати да је извршена продаја непокретне и покретне имовине у корист проглашеног купца, да се утврди да је проглашени купац постао власник наведене имовине стечајног дужника и да се наложи надлежној служби за катастар непокретности да упише проглашеног купца као власника и да брише забележбе и хипотеке, истакао је притужилац.

Стечајни судија је усвојио предлог стечајног управника и донео је решење Ст-9/10 од 01. априла 2021. године. Притужилац је навео да је предметним решењем констатовао да је извршена продаја имовинске целине 2, у корист проглашеног купца, такође је утврђено да је проглашени купац постао власник имовинске целине 2 и наложен је упис права својине и брисање забележби и хипотеке. Наведено решење се налази у поступку жалбе пред Привредним апелационим судом, истакао је притужилац.

Притужилац је истакао да се стечајни поступак над АТП Војводином АД у стечају из Новог Сада води се по одредбама Закона о стечајном поступку. Стечајни управник се позвао на члан 111. став 11. Закона о стечајном поступку, иако ова одредба не предвиђа да стечајни управник може да предлаже стечајном судији доношење наведеног решења, нити да стечајни судија може доносити наведено решење, сматра притужилац. Таква могућност прописана је тек на основу члана 133. ст. 13. и 14. Закона о стечају („Сл. гласник РС“ бр. 113/17), а према одредби члана 207. став 1. Закона о стечају, истакао је притужилац. Према одредби чл. 110. ст. 1. и чл. 17. ст. 1. тачка 17) Закона о стечајном поступку, уновчење стечајне имовине је у

искључивој надлежности стечајног управника, што значи да се ниједан други орган стечајног поступка не може доносити одлуке о продаји покретне и непокретне имовине стечајног дужника, сматра притужилац. Стечајни управник је знао или морао знати за наведене законске одредбе, као и да не може ретроактивно примењивати правила из Закона о стечају, а ипак је предложио и исходовао да се продаја стечајне имовине врши на основу решења стечајног судије.

Поред тога, имајући у виду да се продаја стечајне имовине не може вршити ретроактивном применом члана 133. ст. 13. и 14. Закона о стечају, притужилац сматра да је стечајни управник био дужан да обезбеди да се продаја непокретне имовине стечајног дужника изврши на основу уговора о купопродаји који испуњава услове из члана 4. став 1. Закона о промету непокретности. Притужилац је истакао да је стечајни управник морао да обезбеди да се наведени уговор овери и солемнизује код надлежног јавног бележника. Позивање на став Јавнобележничке коморе да се не могу оверавати и солемнизовати уговори о продаји непокретности који се закључују по основу Закона о стечају, није препрека за оверу и солемнизацију уговора о продаји непокретности по Закону о стечајном поступку, сматра притужилац, будући да се став Јавнобележничке коморе не односи на продају непокретности по Закону о стечајном поступку.

Притужилац сматра да је стечајни управник погрешно применио и одредбу члана 111. став 11. Закона о стечајном поступку која гласи: „Кад купац исплати цену, на купца се преноси имовина без терета“. У конкретном случају то значи да је основ за упис права својине купца у катастар непокретности терета био оверен и солемнизован уговор о купопродаји и доказ о исплаћеној купопродајној цени, истакао је притужилац. Такође, наведене исправе су и законски основ по којем се бришу терети са непокретности која је била предмет продаје. У том смислу, стечајни управник није обезбедио да се уговор о продаји непокретности (имовинске целине 2) овери и солемнизује код нотара, да би обезбедио у складу са чланом 111. став 11. Закона о стечајном поступку основ да се продата имовина стечајног дужника упише као имовна купца, ослобођена терета који је био уписан пре продаје, сматра притужилац. Уместо да правилно примени члан 111. став 11. Закона о стечајном поступку, стечајни судија је незаконито – ретроактивно применио одредбу члана 133. став 13. Закона о стечају, истакао је притужилац. На тај начин, стечајни управник је погрешно применио не само законске одредбе које се односе на уночење стечајне имовине, већ и правила из Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом Национални стандард бр. 5. („Сл. гласник РС“ број 43/05), сматра притужилац. Због наведеног су испуњени услови да се сматра да је стечајни управник учинио тежу повреду дужности, навео је притужилац и због повреде прописа којима се уређује стечај, јер наведена повреда има значајан негативан утицај и последице на стечајну масу, повериоце и трећа лица (члан 3ђ став 3. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника). У складу са наведеним притужилац је предложио да се против пријављеног стечајног управника покрене дисциплински поступак и изрекне примерена дисциплинска мера. Указао је на посебно отежавајуће околности да се ради о уновчавању стечајне имовине велике вредности, да је пријављени стечајни управник био прво упозорен од стране стечајног повериоца Илије Дивића на неправилности, али да је и поред упозорења наставио са незаконитим поступањем, као и да је пријављени стечајни управник на описани (незаконит) начин уновчавао стечајну масу и за време трајања Плана реорганизације, те да је и у поступку банкротства наставио са незаконитим поступањем, што указује да се не ради о случајном пропусту.

У вези са уновчењем имовинске целине 3, притужилац је истакао да је предметно уновчење извршено по огласу по којем је оглашена продаја и имовинске целине 2, а што Агенција има у службеној евиденцији.

Пријављени стечајни управник је поступао на исти начин како је поступио приликом уновчавања имовинске целине 2. На основу достављених доказа, притужилац је истакао да се види да је стечајни управник на исти начин закључио неоверен и солемнизован уговор са проглашеним купцем имовинске целине 3, као и да је предложио стечајном судији да, као и у случају имовинске целине 2, донесе решење којим ће констатовати да је извршена продаја непокретне и покретне имовине проглашеном купцу, да се утврди да је проглашени купац постао власник непокретне и покретне имовине и да се наложи служби за катастар непокретности да се проглашени купац упише као власник у катастар непокретности, као и да се бришу забележбе и хипотеке. Према томе, приликом продаје имовинске целине 2 и 3 стечајни управник није правилно применио ни члан 111. став 11. Закона о стечајном поступку ни тачку 60. Националног стандарда бр. 5, сматра притужилац.

Слично је и било и приликом продаје имовинске целине 1, када је стечајни управник предложио стечајном судији да донесе решење којим се констатује продаја и налаже брисање хипотеке и забележби из катастра непокретности, истакао је притужилац. Све што је наведено у погледу повреде стечајних прописа од стране пријављеног стечајног управника у погледу продаје имовинске целине 2 односи се и на продају имовинске целине 3.

Уновчење имовинске целине 1 извршено је по огласу од 26. марта 2021. године. Притужилац је истакао да је дана 30. јуна 2021. године сачињен записник са отварања понуда по јавном огласу. Након тога стечајни управник је донео одлуку о избору најповољнијег понуђача 02. јула 2021. године. За разлику од уновчења имовинске целине 2 и 3 стечајни управник је схватио да уговор о купопродаји мора бити оверен и солемнизован, па је, да би „покрио“ раније пропусте, поднео молбу стечајном судији за добијање сагласности за оверу и солемнизацију уговора, сматра притужилац.

Притужилац је указао да према цитираним одредбама Закона о стечајном поступку, продаја стечајне имовине у искључивој надлежности стечајног управника, те за оверу и солемнизацију није потребна било каква сагласност стечајног управника. Истог дана 06. јула 2021. године стечајни судија је усвојио молбу стечајног управника и донео закључак Ст-9/10 од 06. јула 2021. године којим је наложио стечајном управнику да закључи, овери и солемнизује уговор о купопродаји са проглашеним купцем имовинске целине 1, навео је притужилац. Након тога стечајни управник је закључио, оверио и солемнизовао уговор о купопродаји имовинске целине 1, истакао је притужилац.

На основу наведених доказа поставља се питање, на које поступак контроле треба да да одговор, како је могуће да се применом истих стечајних правила у случају продаје имовинске целине 2 и 3 не врши овера и солемнизација уговора, а да се у случају продаје имовинске целине 1 врши овера и солемнизација уговора код јавног бележника, сматра притужилац. Једном је стечајни управник повредио стечајне прописе, по схватању стечајног повериоца у случају продаје имовинске целине 2 и 3.

Притужилац такође сматра да је стечајни управник и приликом продаје имовинске целине 1 повредио стечајне прописе, тако што је 09. јула 2021. године поднео предлог стечајном суду да донесе решење којим се констатује да је покретна и непокретна имовина означена као имовинска целина 1 у уговору о купопродаји (који је пре тога оверен и солемнизован) продата проглашеном купцу, којим се утврђује да је проглашени купац постао власник (ималац) те имовине, као и да суд налаже служби за катастар непокретности да изврши упис купца као власника и да брише хипотеке и забележбе. На основу предлога стечајног управника стечајни суд је донео тражено решење Ст-9/10 од 06. јула 2021. године.

Притужилац сматра да на описани начин, стечајни управник понавља и истрајава у незаконитом поступању тако што без законског основа тражи да продају стечајне



масе „доврши“ стечајни судија, иако за то нема овлашћења у одредбама Закона о стечајном поступку, нити у Националном стандарду бр. 5. који се примењује на стечајни поступак АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада. У том делу неправилности, све што је речено за незаконито поступање стечајног управника приликом продаје имовинске целине бр. 1 и 2, а које се односи на предлагање стечајном судији да доноси решење којим се констатује продаја, утврђује ко је купац и власник, као и у делу у којем се налаже катастру непокретности упис права својине и брисање хипотека и других терета, важи раније речено о ненадлежности стечајног судије за такво поступање и ретроактивној примени правила из Закона о стечају, истакао је притужилац.

Независно од наведених повреда, притужилац указује да постоји неправилност у раду стечајног управника приликом оглашавања продаје имовинске целине 1 (нове аутобуске станице), јер је стечајни управник супротно обавези из тачке 47. Националног стандарда бр. 5. пропустио да наведе у огласу и огласној документацији да аутобуска станица није функционална целина, односно да због противљења Града Новог Сада да регулише међумесни и међународни аутобуски саобраћај на начин да омогући обављање делатности међумесног и међународног аутобуског саобраћаја са новоизграђене аутобуске станице, објекат који се нуди на продају под називом „аутобуска станица“ не може да врши функцију аутобуске станице.

Притужилац сматра да достављени докази о начину и поступку уновчења имовинских целина 1, 2 и 3 показују да је именовани стечајни управник „помешао“ правила о уновчењу стечајне масе из Закона о стечајном поступку и Закона о стечају, као и да је очигледно на штету стечајне масе (мораће да враћа уплаћену цену, створиће нове трошкове оглашавања, настаће нови трошкови комисије за отварање понуда, настаће нови трошкови уписа брисања у катастру непокретности и сл), на штету правне сигурности (постојећи уговори мораће да се стављају ван снаге, а купци ће морати да врате купљену имовину у стечајну масу), као и на штету разлучних поверилаца (намирење разлучних поверилаца ће бити обустављено, односно оно што су наплатили мораће да врате у стечајну масу). Све наведено је од утицаја на тежину повреде дужности стечајног управника и адекватне дисциплинске мере која треба да се изрекне, сматра притужилац.

Стечајни управник је приликом сваке продаје имовинских целина, посебно приликом продаје имовинских целина 2 и 3 приказао да су настали енормно велики трошкови продаје (сваки пут око 30-40.000 евра у динарској противвредности), а да при томе није приказао структуру и спецификацију тих трошкова, истакао је притужилац. Такође, притужилац је предложио да супервизор на основу изјашњења и ваљане документације утврди шта могу бити трошкови продаје. Уколико се након контроле утврди да је као трошак продаје приказано и оно што по закону не може да буде трошак продаје притужилац је предложио да се даље утврди ко је поверилац по тим трошковима и да ли су из стечајне масе ти трошкови намирени.

У вези пропуштања да се резервишу средства по утуженом потраживању, притужилац је истакао да доставља тужбу коју је поверилац стечајне масе Анђелка Девић поднела против АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада за исплату износа од 35.405.915,76 динара увећано за законску затезну камату на износ од 22.403.267,00 динара почев од 10. јуна 2021. године, па до исплате, а по основу насталих обавеза стечајне масе у вези са радњама именованог стечајног управника.

Притужилац је истакао да стечајни управник по убрзаном поступку уновчава стечајну имовину, што се види из достављених доказа. Након уновчења имовинских целина 1, 2 и 3 остају од стечајне масе само алатне машине које се налазе у пословном простору тужиоца Анђелке Девић у Крчедину, па којем Анђелка Девић истиче да има право ретелције док се не измири утужено потраживање, а пријављени стечајни

управник то право оспорава, са намером да и тај део стечајне масе у кратком временском периоду прода, ради намирења стечајних поверилаца. Процењена вредност опреме у Крчедину је неколико пута мање процењене вредности од висине утуженог потраживања, тако да постоји реална опасност да након што именовани стечајни управник заврши продају имовинских целина 1, 2 и 3, као и опреме у Крчедину, не преостане имовине из које би поверилац Анђелка Девећ могла да намири своје потраживање које је обавеза стечајне масе, истакао је притужилац. Због тога је поверилац Анђелка Девећ тражила да стечајни управник резервише средства у висини утуженог потраживања за случај да се судском одлуком утврди да је утужено потраживање основано. Међутим, стечајни управник је то одбио са намером да оштети повериоца Анђелку Девећ, као треће лице у стечајном поступку, сматра притужилац. Обавеза резервисања средстава у висини утуженог износа постоји независно да ли ће суд усвојити предложену привремену меру, јер се не може унапред предвидети какав ће бити исход судског спора. Уколико поверилац Анђелка Девећ успе у парници, тада би стечајни управник имао средстава из којих би могао да измири пресуђено потраживање, а уколико не би обезбедио потребна средства, тада би пресуда суда била неделотворна, јер не би било средстава у стечајној маси за наплату потраживања, истакао је притужилац. На тај начин би именовани стечајни управник изиграо судску пресуду, а штету по том основу би једним делом пала на осигуравајуће друштво код којег је осигуран до висине осигуране суме, а у преосталом делу би штету платила држава, сматра притужилац. Такође је притужилац истакао да стечајни управник не жели да спречи могућу штету и то представља отежавајућа околност при утврђивању тежине повреде дужности стечајног управника у смислу члана 3ђ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

Притужилац је дана 31. августа 2021. године путем мејла доставио допуну притужбе у којој је између осталог истакао да је Министарство правде одговорило поводом саопштења које је притужилац објавио пре две недеље, да не може заступати грађане у поступцима пред судом. Такође је притужилац истакао и да је Министарство правде навело да је сагласно са коментаром притужиоца да ће коначну реч по жалбама које је поднео дати Привредни апелациони суд и Агенција за лиценцирање стечајних управника.

Притужилац је подсетио да је у поменутом саопштењу указао на проблематично поступање стечајног судије и управника приликом продаје највећих пословних целина АТП Војводина, као и да је објаснио да се та процедура одвијала тако што су помислили два закона о стечају од којих се један примењује на АТП Војводину, а други не, јер је донет после увођења стечаја. Наиме, како наводи притужилац, жалба због таквог поступања стечајног судије поднета је Привредном апелационом суду, а захтев за ванредну контролу рада стечајног управника Агенцији.

Такође је притужилац истакао да непосредно после одговора Министарства, пре него што су Привредни апелациони суд и Агенција ~~било шта~~ одлучили, председница стечајног већа Слободанка Комшић одлучила је ~~да у одсуству~~ поступајућег судије донесе закључак којим стечајном управнику без позивања ~~на било који закон~~, налаже да имовину која је пре шест месеци продата ~~солемизује~~ преко ногара, како би власници могли да се упишу у катастар. Притужилац ~~сматра~~ да је упис у катастар врло дискутабилно питање. Такође је притужилац истакао да је нејасно да ли је судија Комшић надлежна да донесе такве одлуке, као и то зашто није на исти начин поступала приликом претходних продаја имовине АТП Војводина у току плана реорганизације.

Притужилац сматра да овакво хаотично вођење ~~стечајног~~ поступка отвара простор да Агенција провери законитост претходних ~~продаја~~ станице у Иригу, у Бачкој Паланци, Ади и пословни простор у старој згради НИС-а од 700м<sup>2</sup> који је купио

Србијагас. Такође је притужилац истакао да очекује да после те провере коначно добије информацију која се годинама скрива – колико је новца прикупљено у тој распродаји за која сматра да је заправо конфискација његове имовине, као и да ли је од тога могао да се намири дуг или само апетити стечајног управника, док бригу о потраживањима покушавају да свале на њега.

У прилог својих тврдњи притужилац је доставио следећу документацију:

- Оглас од 26.05.2021. године;
- Допис стечајног управника од 31.03.2021. године;
- Уговор о купопродаји имовинске целине 2 од 26.03.2021. године;
- Записник о продаји;
- Одлука о избору најповољнијег понуђача;
- Извештај о процени вредности имовине и стечајног дужника као правног лица АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада;
- Два извода платног промета са рачуна стечајног дужника;
- Поднесак стечајног управника од 31.03.2021. године;
- Решење Привредног суда у Новом Саду Ст-9/10 од 01.04.2021. године;
- Поднесак стечајног управника од 05.04.2021. са уговором о купопродаји од 26.03.2021. године и осталом продајом документацијом;
- Записник о отварању понуда од 30.06.2021. године;
- Одлука о избору најповољнијег понуђача од 02.07.2021. године;
- Молба од 06.07.2021. за добијање сагласности за оверу и солемнизацију;
- Закључак Привредног суда у Новом Саду Ст-9/10 од 06.07.2021. године;
- Обавештење о извршеној продаји од 09.07.2021. године;
- Уговор о купопродаји који је закључен 07.07.2021. године;
- Тужба од 10.06.2021. у парничном предмету 6 П-1569/21.

Супервизор Агенције је након пријема притужбе, у складу са чланом 11. Правилника о начину обављања стручног надзора над радом лиценцираних стечајних управника („Службени гласник РС“, број 35/10), притужбу и допуне притужби, проследио стечајном управнику Николи Павловићу са позивом за изјашњење о наводима из притужбе.

Стечајни управник је у одређеном року доставио своје изјашњење у коме је истакао у вези навода из притужбе који се односе на уновчење стечајне имовине, имовинских целина 1, 2 и 3, да притужилац као и раније Агенцији не доставља целокупну документацију у вези са наведеним, већ само ону за коју сматра да му иде у прилог и са којом мисли да ће успети у дезавуисању надлежног супервизора, не наводећи да су све или велика већина навода у притужби већ била предмет оцене поступајућег суда.

Такође, стечајни управник је истакао и да о основаности предлога стечајног управника, као и о примени одговарајућег члана Закона на акт који се доноси, суд пази по службеној дужности. Наиме, суд се у решењима којима је констатовао продају имовинских целина бр. 1, 2 и 3 позвао на члан 111. став 11, навео је стечајни управник. Суд по службеној дужности пази и на своју стварну надлежност, истакао је стечајни управник.

Стечајни управник сматра да се ради о правном питању о коме је стечајно веће поступајућег суда већ заузело свој став, када је решењем бр. 2Ст-9/10 од 14. маја 2021. године одбило приговоре повериоца на радње стечајног управника у вези извршене продаје имовинских целина бр. 2 и 3. Наиме, на страни бр. 4. став 4. наведеног решења суд је навео да је „Неоснован и приговор који се односи на радњу стечајног управника-предлог да стечајни судија донесе одлуку којом ће потврдити правно дејство купопродајног уговора и наложити брисање терета, а како би се

купцима обезбедило право брисања терета прописано одредбом члана 111. став 11. Закона о стечајном поступку, да се након исплате цене на купца преноси имовина без терата. Стечајни управник није овлашћен да издаје брисовне дозволе за уписано заложно право на имовини која је била предмет продаје. Стечајни управник је предузео радњу како би се испунила законом прописана обавеза из одредбе члана 111. став 11. Закона о стечајном поступку, да се након исплате цене, на купца преноси имовина без терета, а доношење такве одлуке је у надлежности стечајног судије.”

У делу навода који се тичу уновчења имовинске целине бр. 1, стечајни управник је истакао да се пре предметне овере и солемнизације обратио поступајућем суду, да му да сагласност да изврши оверу и солемнизацију предметног купопродајног уговора. Поступајући суд му је дао налог да закључи, изврши оверу и солемнизацију купопродајног уговора. Код оваквог приступа овере и солемнизације купопродајног уговора, не постоји некомпатибилност у предметном случају или конфузија како би то притужилац желео да представи, навео је стечајни управник. Ово стога, што надлежни јавни бележник по службеној дужности доставља надлежној служби катастра непокретности оверен и солемнизован уговор ради уписа права новог власника, док са друге стране поступајући суд даје налог да се спроведе члан 111. став 11. Закона, односно да се изврши упис брисања терета на предметној непокретној имовини. И у случају уновчења имовинске целине 1 и имовинске целине 2 и 3 нема промене принципа односно повреде стечајних прописа, како то притужилац жели да прикаже, навео је стечајни управник. Ово стога, јер је суд орган који је дао сагласност односно у овом случају налог за закључење, оверу и солемнизацију купопродајног уговора за имовинску целину 1.

У вези навода притужбе да стечајни управник није оглас од 26. маја 2021. године и продајну документацију сачинио у складу са тачком 47. Националног стандарда бр. 5, будући да није наведено да аутобуска станица није функционална целина односно да не може да врши функцију аутобуске станице, стечајни управник сматра да ти наводи нису тачни. Ово стога, јер како је истакао стечајни управник у огласу је наведено да се продаје имовинска целина означена као бр. 1. Такође је наведено шта чини ову имовинску целину – Објекат – зграда друмског саобраћаја (тзв. “Аутобуска станица”) са даљим описом. Стечајни управник је истакао да се ради се о згради друмског саобраћаја, а како би је потенцијални купци могли лакше идентификовати дат је у загради такозвани назив. Такође, у самом огласу је апострофирано масним словима који су услови за откуп продајне документације те да се имовина купује у виђеном стању, нагласио стечајни управник. У продајној документацији је такође наведено да се имовина купује у виђеном стању, да се потенцијалним купцима саветује, да пре одлуке о куповини, провере истинитост и тачност свих презентованих података, као и обилазак имовине стр. 3 продајне документације, навео је стечајни управник.

Поред овог саставни део продајне документације чини и извод из Извештаја о процени вредности имовине и стечајног дужника као правног лица од 31. маја 2020. године, истакао је стечајни управник. На страни бр. 22 под поглављем IX Процене целисходности продаје стечајног дужника као правног лица у односу на продају стечајног дужника у деловима, у првом ставу се наводи да АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада привредно друштво које своју основну делатност не обавља више од дванаест година. Привредно друштво нема тржиште нити уговорене пословне аранжмане, као додатну вредност (goodwill) који би му у будућности извесно доносили профит, навео је стечајни управник. Такође, стечајни управник сматра да је из напред наведеног јасно да стечајни управник није направио пропуст у вези примене тачке 47. Националног стандарда бр. 5.

У вези навода из притужбе које се односе на трошкове продаје, односно навода да су приликом сваке продаје приказани несразмерно велики трошкови продаје без приказа структуре истих, стечајни управник је истакао да је ово потпуно нетачна тврдња. Наиме, приликом сваке продаје и молбе поступајућем суду да изврши верификацију обрачуна намирнења разлучног(их) поверилаца, као и трошкова и награде стечајног управника у сваком поднеску је приказана структура обрачуна, навео стечајни управник. Такође је стечајни управник истакао да су трошкови приказани у посебним табелама за сваку имовинску целину понаособ и исте су чинили: трошак процене вредности имовине, трошак оглашавања и трошак рада продајне комисије. Како би се што прецизније исти исказали, трошкови су и рачунски изведени пропорционално учешћу истих спрам вредности имовинске целине на коју се односе у укупној вредности трошкова имовинских целина 1, 2 и 3, које су оглашаване, истакао је стечајни управник. Ови трошкови су задржани у стечајној маси, а на терет разлучних поверилаца, који на исте нису имали примедби, истакао је стечајни управник. Поступајући суд је приликом доношења сваког појединачног решења за верификацију обрачуна намирнења разлучног(их) поверилаца, као и трошкова и награде стечајном управнику трошкове посебно исказао: Имовинска целина бр. 1 трошкови продаје износе: 1.727.323,86 динара; Имовинска целина бр. 2 трошкови продаје износе: 618.483,10 динара; Имовинска целина бр. 3 трошкови продаје износе: 386.119,15 динара, истакао је стечајни управник. Стечајни управник је истакао да притужилац тенденциозно трошкове наводи у значајно већим износима трошкове од како каже сваки пут између 30.000 и 40.000 евра у динарској противвредности, што није тачно.

У вези навода из притужбе да је стечајни управник направио пропуст и да није резервисао средства по утуженом потраживању, стечајни управник је истакао да ти наводи апсолутно нису тачни. Наиме, Привредни суд у Новом Саду је одбио захтев тужиоца Анђелке Девећ за издавање привремене мере којом је између осталог тражена наведена резервација. Предметно решење бр. П-1669/21 о одбијању привремене мере донето је 25. јуна 2021. године, те је притужилац у тренутку писања притужбе свакако био упознат са истим и прећутао ову одлучујућу чињеницу, истакао је стечајни управник.

Такође, стечајни управник је истакао и да не поступа по принципу жеља које би одређени тужиоци у судским споровима могли да имају, него на основу постојеће документације. Суд је у свом решењу од 25. јуна 2021. године на страни 9 претпоследњи став јасно рекао да у овој фази судског поступка тужилац није учинио вероватним да се у конкретном случају ради о трошковима стечајног поступка. Свакако имовина која је предмет овог поступка тек треба да буде уновчена и када се иста уновчи стечајни управник ће поступити у складу са прописаним процедурама, истакнуто је изјашњењу.

У складу са наведеним, стечајни управник је предложио да Агенцији све наводе и писмене доказе размотри и одбије у целости као неосноване примедбе на рад стечајног управника.

Дана 08. септембра 2021. године стечајни управник је доставио допуну изјашњења у коме је између осталог истакао и да у свему остаје код навода истакнутих у изјашњењу од 05. августа 2021. године. У вези навода да стечајни управник унапред добија информације из Агенције, а поводом демантија у дневном листу Данас, стечајни управник је доставио текст демантија из кога се види да до дана демантија није било ни једног документа надлежних контролних институција и то како суда, тако и Агенције, а који би потврдили наводе притужиоца да стечајни управник било шта ради противно закону или стечајним прописима, односно да постоје неправилности у раду стечајног управника.

Наиме, стечајни управник је истакао да су у прилог демантију побројане судске одлуке и налаз Агенције којима стечајни управник располаже до тог момента и који су основ демантија. Налаз Агенције који је приложен уз деманти је од 21. децембра 2020. године. Ретроактивно уврштавање налаза Агенције од 20. маја 2021. године, који је стечајни управник примио 03. јуна 2021. године у деманти је тенденциозно и злонамерно мењање теза ради дискредитовања угледа Агенције и стечајног управника, истакнуто је у изјашњењу.

Стечајни управник је, у прилогу својих тврдњи, доставио следећу документацију:

- Решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 09.07.2021;
- Решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 06.04.2021;
- Решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 01.04.2021;
- Решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 14.05.2021;
- Извод из продајне документације;
- Решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 09.07.2021;
- Решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 11.06.2021;
- Решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 31.03.2021;
- Два решења Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 07.04.2021;
- Решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 6П-1569/21 од 25.06.2021.

На основу притужбе, достављених доказа, изјашњења стечајног управника, те увидом у осталу документацију са којом ова Агенција располаже, супервизор Агенције је утврдио следеће чињенично стање:

Решењем Трговинског суда у Новом Саду посл. бр. Ст-27/08 од 15. децембра 2008. године покренут је стечајни поступак над дужником АТП Војводина АД из Новог Сада и за стечајног управника је именован Небојша Бајић из Новог Сада. Наведено је утврђено увидом у предметно решење. Супервизор је извршио увид у решење Трговинског суда у Новом Саду посл. бр. Ст-27/08 од 21. јануара 2009. године, којим је разрешен стечајни управник Небојша Башић из Новог Сада и именован Никола Павловић из Новог Сада за стечајног управника.

Увидом у решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. Ст-9/10 од 31. августа 2011. године утврђено је да је усвојен план реорганизације стечајног дужника АТП Војводина АД из Новог Сада.

Привредни суд у Новом Саду је дана 22. јануара 2020. године је донео решење посл. бр. 2Ст-9/10, којим је у ставу I изреке обуставио примену плана реорганизације АТП Војводина АД из Новог Сада, чије је усвајање потврђено решењем Привредног суда у Новом Саду посл. бр. Ст-9/10 од 31. августа 2011. године. Увидом у предметно решење утврђено је да је у ставу II изреке решења поступак настављен банкротством стечајног дужника АТП Војводина АД из Новог Сада и наложено је стечајном управнику Николи Павловићу да предузме радње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника. На предметно решење је Илија Девић изјавио жалбу. Решавајући по жалби Привредни суд у Новом Саду је донео решење којим је у ставу I изреке укинуо у ставу I решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. Ст-9/10 од 22. јануара 2020. године, без враћања на поновно одлучивање. Увидом у наведено решење утврђено је и да је у ставу II изреке решења потврђено у ставу II изреке решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. Ст-9/10 од 22. јануара 2020. године.

Предметни стечајни поступак се води у складу са одредбама Закона о стечајном поступку („Службени гласник РС“ бр. 84/04 и 85/05).



Увидом у извештај за период 01. јануар – 31. март 2021. године за стечајног дужника АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада утврђено је да је у табели 26 Списак готовинских одлива по основу трошкова стечајног поступка и обавеза стечајне масе – обавезе стечајне масе на позицији 22. трошкови оглашавања одобрени планирани трошкови, стварно настали и плаћени трошкови наведен износ од 598.134,19 динара. На позицији 23. трошкови продаје имовине одобрени планирани трошкови, стварно настали и плаћени трошкови наведен је износ од 108.000,00 динара. Такође увидом у решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 27. јануара 2021. године утврђено је да је одобрена исплата трошкова према плану и спецификацији од 27. јануара 2021. године у износу од 4.700.580,04 динара, а која спецификација је саставни део решења. Извршен је увид у спецификацију трошкова стечајног управника од 27. јануара 2021. године и утврђено је да је спецификацијом обухваћен и трошак у износу од 598.134,19 динара на име трошкова оглашавања и које према образложењу наведеном у спецификацији представља трошкове оглашавања у три високотиражна дневна листа, као и у једном иностраном листу. Супервизор је извршио увид у решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 30. марта 2021. године, па је утврђено да је одобрена исплата трошкова према плану и спецификацији од 30. марта 2021. године у износу од 2.147.192,66 динара, а која спецификација је саставни део решења. Извршен је увид у спецификацију трошкова стечајног управника од 30. марта 2021. године и утврђено је да је спецификацијом обухваћен и трошак у износу од 108.000,00 динара на име трошкова продаје, а које према образложењу наведеном у спецификацији представља трошак рада комисије која спроводи продају.

Увидом у оглас за продају имовине стечајног дужника АТП Војводином АД у стечају из Новог Сада јавним прикупљањем понуда за продају која је заказана за 30. јун 2021. године, који се налази на сајту Агенције, утврђено је да је предмет продаје непокретна и покретна имовина груписана у имовинску целину бр. 1. У наведеном огласу је наведено и да целина 1 између осталих чини објекат – зграда друмског саобраћаја (тзв. "Аутобуска станица"), у листу непокретности бр. 11622 означен под ред. бр. 1, еспратности Пр+1, површине 4.921 м<sup>2</sup>, уписан са правним статусом објекта која има одобрење за употребу, на којем се АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада води као носилац права својине 1/1, изграђен на катастарској парцели 3351/1 КО Нови Сад 1, ул. Пут Новосадског партизанског одреда 1а. Такође, у огласу је наведено да се имовина купује у виђеном стању и да се може разгледати након откупа продајне документације и то најкасније до седам дана пре заказане продаје, сваким радним даном од 09 до 14 часова на адреси Нови Сад, Пут Новосадског партизанског одреда 1а, ликвидациона вредност је минимално прихватљива вредност за давање понуда. Огласом је утврђено и да је крајњи рок за достављање понуда 17. март 2021. године до 10,45 часова, у просторијама АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада, ул. Пут Новосадског партизанског одреда бр. 1а. Крајњи рок је обавезујући без обзира да ли се понуда доставља лично или путем поште. Право на учешће имају сва правна и физичка лица која: изврше уплату ради откупа продајне документације, уплате депозит, потпишу изјаву о губитку права на враћање депозита, потпишу уговор о чувању поверљивих података. Огласом је такође утврђено и да детаљне услове продаје сва заинтересована лица могу преузети на адреси стечајног дужника сваког радног дана од 09 до 14 часова, а најкасније седам радних дана пре истецања рока за подношење понуде.

Извршен је увид у тужбу коју је поднео тужилац Анђелка Девих из Београда Привредном суду у Новом Саду против туженог АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада, ради исплате дуга, са предлогом за издавање привремене мере, којом би се обавезао тужени да резервише као трошак стечајне масе износ од 35.405.915,76

динара са законском затезном каматом на износ од 22.403.267,00 динара почев од дана утужења до исплате. Наведена тужба је поднета дана 10. јуна 2021. године. Привредни суд у Новом Саду је дана 25. јуна 2021. године донео решење под посл. бр. 6П-1569/21 којим је одбијен предлог тужиоца за одређивање привремене мере, у које решење је извршен увид.

Имајући у виду наведено, произлази да стечајни управник у конкретном случају није предузимао радње које су у супротности са стечајним прописима.

Наиме, одредбом члана 12. став 1. тачка 1) Закона о стечајном поступку („Службени гласник РС“ бр. 84/04 и 85/05) прописано је да стечајни судија одобрава трошкове стечајног поступка пре њихове исплате.

Одредбом 110. став 3. Закона о стечајном поступку прописано је да ако се продаја врши јавним прикупљањем понуда, стечајни управник је дужан да огласи продају у најмање три високотиражна дневна листа и то у року који не може бити краћи од 30 дана од дана одређеног за достављање понуда. Ставом 4. истог члана је прописано да оглас нарочито садржи услове и рокове продаје, као и податке о томе када и где потенцијални купци могу да виде имовину која се продаје.

Одредбом 118. став 1. Закона о стечајном поступку прописано је да ако поверилац који је упућен на парницу подноси, у року од 15 дана од дана излагања нацрта главне деобе, у писарници доказ да је поднео тужбу, односно да је преузео раније покренуту парницу. Ставом 2. истог члана је прописано да у случају из става 1. овог члана, износ који би поверилац добио да његово потраживање није оспорено, издваја се у сразмери одређеној решењем о главној деоби до правноснажног окончања парнице.

Правилником о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом, Национални стандард о поступку и начину уновчења имовине стечајног дужника, Национални стандард број 5 („Службени гласник РС“ број 43/05) је између осталог прописано да је битна разлика између продаје имовине у стечајном поступку и продаје имовине у редовним околностима. Наиме, купац у стечајном поступку прибавља имовину без икаквих гаранција у погледу њених недостатака. Купац стиче имовину у виђеном стању, без могућности враћања имовине ако накнадно утврди њене недостатке.

Такође, истим правилником је прописано да је стечајни управник дужан ако продају врши јавним прикупљањем понуда, да оглашава продају у најмање три високотиражна дневна листа која се дистрибуирају на целој територији Републике Србије, а оглас истиче и на огласној табли надлежног суда. Стечајни управник такође разматра и друге начине оглашавања, а нарочито потребу оглашавања на страном језику, потребу оглашавања у средствима јавног информисања ван територије Републике Србије, оглашавања путем интернета, као и директно обавештавање потенцијалних купаца о продаји.

У конкретном случају, стечајни управник је након правноснажности решења о банкротству стечајног дужника АТП Војводина АД у стечају из Новог Сада, огласио продају у три високотиражна дневна листа, као и у једном иностраном листу и по том основу након што је суд одобрио, извршио исплату на име предметног оглашавања у укупном износу од 598.134,19 динара. Такође, стечајни управник је након што је суд одобрио, исплатио укупан износ од 108.000,00 динара на име трошкова продаје, а који трошкови представљају трошак рада комисије која спроводи продају. У складу са наведеним стечајни управник је извршио предметне исплате након што су исте одобрене од стране суда.

С тим у вези навода притужиоца да стечајни управник је приликом сваке продаје имовинских целина, посебно приликом продаје имовинских целина 2 и 3 приказао да су настали енормно велики трошкови продаје (сваки пут око 30-40.000 евра у

динарској противвредности), а да при томе није приказао структуру и спецификацију тих трошкова, не могу се прихватити као основани. Ово стога, јер је притужилац паушално, без прецизирања и без доказа изнео своје тврдње, па је супервизор системом случајног одабира извршио увид у периодични извештај 01. јануар – 31. март 2021. године за стечајног дужника АТТ Војводина АД у стечају из Новог Сада и утврдио да су наведени трошкови за оглашавање и рад комисије за продају исплаћени након што их је поступајући суд одобрио, те да је исплата истих прецизно наведена и у посматраном периодичном извештају.

У вези са наводима притужиоца да је стечајни управник пропустио да резервише средства по угушеном потраживању Анђелке Девећ, а по основу насталих обавеза стечајне масе у вези са радњама именованог стечајног управника, супервизор није утврдио неправилности у раду. Наиме, предложена привремена мера за резервацију средстава је одбијена. Са друге стране, сагласно члану 118. Закона о стечајном поступку евентуалној резервацији се приступа једино у ситуацији када је израђен нацрт за главну деобу, па поверилац који је упућен на парницу подноси, у року од 15 дана од дана излагања нацрта главне деобе, у писарници доказ да је поднео тужбу, односно да је преузео раније покренуту парницу. У ком случају, износ који би поверилац добио да његово потраживање није оспорено, издваја се у сразмери одређеној решењем о главној деоби до правноснажног окончања парнице. Имајући у виду да у предметном стечајном поступку није сачињен нацрт решења за главну деобу, у овом моменту не постоји законска обавеза стечајног управника за резервацију средстава, нити постоји судска одлука која утврђује такву обавезу.

Такође, супервизор у конкретној ситуацији нема надлежност да процењује будућу неизвесну околност да ли ће у конкретној ситуацији доћи до усвајања тужбеног захтева у предметном парничном поступку, као и какве ће то последице имати по стечајног дужника.

У вези са наводима притужбе који се односе на извршену продају, као и на радње стечајног управника, извршен је увид у решење Привредног суда у Новом Саду посл. бр. 2Ст-9/10 од 14. маја 2021. године којим је одбијен између осталих и приговор повериоца Илије Девећ из Београда, овде притужиоца, а који је изјављен против извршене продаје и радњи стечајног управника. У образложењу наведеног решења је између осталог истакнуто да стечајни управник Никола Павловић, дана 31. марта 2021. године суду доставио обавештење да је на продаји одржаној дана 17. марта 2021. године, извршена продаја имовинске целине број 2 из огласа о продаји од 30. јануара 2021. године и да је измирена купопродајна цена у целости са предлогом да стечајни судија донесе решење којим ће констатовати да је продаја извршена и да се надлежној служби за катастар непокретности наложи брисање свих терета, као и упис права својине на купца. Поднеском од 02. априла 2021. године стечајни управник је обавестио суд да су купци имовинске целине 2 и 3 исплатили купопродајну цену у целости и уједно је тражио верификацију обрачуна намирења разлучних поверилаца, верификацију обрачуна награде стечајном управнику и одобрење намирења разлучних поверилаца, наведено је у предметном образложењу. Дана 05. априла 2021. године стечајни управник је суду доставио обавештење о извршеној продаји имовинске целине 3 из огласа о продаји од 30. јануара 2021. године, истакнуто у је у предметном образложењу, као и да је стечајни управник уз ове поднеске доставио и уговоре о купопродаји, који су закључени са купцима.

У предметном образложењу је наведено да је поверилац Илија Девећ, овде притужилац, дана 01. и 06. априла 2021. године, благовремено уложио приговоре на извршену продају, као и на радње стечајног управника, посебно наводећи да потписи уговорних страна, на приложеним уговорима о купопродаји нису оверени код јавног бележника, како је то прописано одредбом члана 4. Закона о промету непокретности.

Подносилац приговора, овде притужилац је такође навео, да се стечајни управник погрешно позива на одредбу члана 111. Закона о стечајном поступку, када је предложио да стечајни судија донесе решење којим ће констатовати да је продаја извршена и да уједно надлежној служби за катастар непокретности наложи брисање свих терета, као и уписа права својине на кућна, јер је поступак продаје прописан одредбом члана 110. став 1. Закона о стечајном поступку, која регулише начин продаје тако што прописије да се по доношењу закључка о уновчавању целокупне имовине или дела имовине од стране стечајног судије, продају целокупне имовине или дела имовине из стечајне масе врши стечајни управник или лице које он овласти. У образложењу је такође истакнуто да је подносилац приговора, овде притужилац навео да одредба члана 111. став 11. Закона о стечајном поступку не регулише право стечајног судије да донесе решење, већ одређује да када купац исплати цену, на купца се преноси имовина без терета, уједно је предложио да стечајни судија одбије предлоге стечајног управника.

Такође је у предметном образложењу наведено да је неоснован приговор повериоца Илије Девића, овде притужиоца на извршену продају, јер поверилац у свом приговору није навео ни један основ прописан одредбом члана 111. став 8. Закона о стечајном поступку, који може бити разлог за подношење приговора на извршену продају. Неоснован је приговор овог повериоца на радњу стечајног управника, да уговори о купопродаји закључени са купцима имовине стечајног дужника нису оверени од стране јавног бележника, јер стечајни управник није могао да утиче на став Јавнобележничке коморе, да јавни бележник не потврђује уговор о купопродаји који је за предмет имао уновчавање имовине стечајног дужника. Неоснован је и приговор који се односи на радњу стечајног управника-предлог да стечајни судија донесе одлуку којом ће потврдити правно дејство купопродајног уговора и наложити брисање терета, а како би се купцима обезбедило право прописано одредбом члана 111. став 11. Закона о стечајном поступку, да се након исплате цене, на купца преноси имовина без терета, истакнуто је у образложењу решења. Стечајни управник није овлашћен да издаје брисовне дозволе за уписано заложно право на имовини која је била предмет продаје. Стечајни управник је предузео радњу како би се испунила законом прописана обавеза из одредбе члана 111. став 11. Закона о стечајном поступку, да се након исплате цене, на купца се преноси имовина без терета, а доношење такве одлуке је у надлежности стечајног судије, наведено је у предметном образложењу.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је приговор на рад стечајног управника Николе Павловић у конкретном предмету, поднет и Привредном суду у Новом Саду са истим наводима који се односе на извршену продају, као и на радње стечајног управника, од стране истог подносиоца, те да је суд по истом поступао и донео напред наведено решење од 14. маја 2021. године, супервизор Агенције, на основу утврђеног чињеничног стања које је засновано на наведеној судској одлуци, није утврдио неправилности у раду стечајног управника у конкретном предмету, у вези са наводима из притужбе.

У погледу навода из притужбе који се односе на поступање стечајног управника у периоду када је план реорганизације био на правној снази, супервизор истиче да ова Агенција није надлежна за вршење надзора над радом лица које врши надзор над применом одредаба плана реорганизације. Наиме, чланом 133. став 5. Закона о стечајном поступку је прописано да стечајни управник врши надзор над применом одредаба плана реорганизације и има право приговора суду и обавештавања суда и повериоца о поступањима која су супротна усвојеном плану реорганизације. Такође, чланом 138. истог закона између осталог прописано је да у случају да стечајни дужник не поступа по одредбама усвојеног плана реорганизације, стечајни судија може наложити стечајном управнику да преузме контролу над стечајним дужником. Из

наведеног следи да надзор над радом стечајног управника у спровођењу плана реорганизације врши суд.

У вези навода из притужбе које се односе одлуке суда, на које притужилац указује, Агенција није овлашћена да се упушта у оцену судских одлука, већ је дужна да исте поштује.

Цењени су и остали наводи и докази поднети од стране притужиоца и стечајног управника, али су исти без утицаја на евентуално доношење другачије одлуке у овој правној ствари, из ког разлога нису посебно образлагани.

На основу члана 3г Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 104/09 и 89/15), члана 26. Закона о стечају и чл. 11, 12. и 13. Правилника о начину обављања стручног надзора над радом лиценцираних стечајних управника, у поступку по притужби на рад стечајног управника Николе Павловића из Новог Сада, лиценца број 155-1729, именованог у предмету стечајног дужника АТП „Војводина“ АД у стечају из Новог Сада, који се води пред Привредним судом у Новом Саду под посл. бр. Ст-9/2010, поднетој од стране Илије Девића из Београда, ул. Виле Равијојле бр. 9, супервизор Агенције сачињава следећи:

#### ИЗВЕШТАЈ

О

#### СПРОВЕДЕНОМ ИСПИТИВАЊУ РАДА СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА

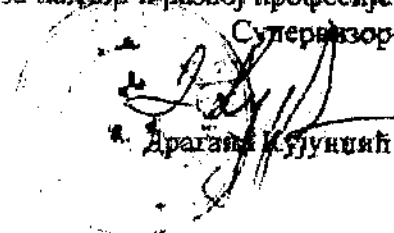
којим констатује да:

**НЕ ПОСТОЈЕ НЕПРАВИЛНОСТИ** у раду лиценцираног стечајног управника Николе Павловића из Новог Сада, лиценца број 155-1729, именованог у предмету стечајног дужника АТП „Војводина“ АД у стечају из Новог Сада, који се води пред Привредним судом у Новом Саду под посл. бр. Ст-9/2010, а које су наведене у притужби поднетој од стране Илије Девића из Београда, ул. Виле Равијојле бр. 9, стога је притужба **НЕОСНОВАНА** и у конкретном случају нема елемената за подношење предлога за покретање дисциплинског поступка пред дисциплинским већем Агенције.

#### Поука о правном средству:

Против овог извештаја подносилац притужбе може поднети приговор директору Агенције, у року од 3 (три) дана од дана пријема извештаја.

Центар за надзор и развој професије  
Супервизор

  
Драгана Крунђић